U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Filipa Dienstbiera a JUDr. Marie Žiškové v právní věci žalobce: **A. H.**, zastoupeného Mgr. Tomášem Císařem, advokátem se sídlem Vinohradská 22, Praha 2, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, pošt. schránka 21/OAM, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 6. 2015, č. j. OAM-89/ZA-ZA14-ZA05-2015, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 7. 1. 2016, č. j. 1 Az 22/2015 - 49,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] V záhlaví specifikovaným rozhodnutím žalovaný neudělil žalobci mezinárodní ochranu podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

[2] Žalobce proti tomuto rozhodnutí podal žalobu u Městského soudu v Praze. Namítal, že žalovaný neposoudil jeho žádost v souladu se zákonem, čímž se cítí být dotčen na svých právech. Žalovaný, v rozporu s požadavky § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), nezjistil správně a aktuálně skutkový stav, zejména pokud jde o probíhající válečný konflikt na Ukrajině. Porušil rovněž § 2 odst. 4 správního řádu.

[3] Městský soud žalobu zamítl. K porušení správního řádu nedošlo, neboť žalovaný při posuzování hrozící újmy vycházel z údajů zjištěných přímo od žalobce, ke zjištění aktuální situace v zemi původu využil řadu zdrojů, které tuto situaci popisují, a vyžádal si aktuální stanovisko zastupitelského úřadu v Kyjevě k možné újmě při návratu na Ukrajinu a k situaci v městě Dubno, v němž žalobce žije. Soud se ztotožnil se žalovaným, že z opatřených podkladů nevyplývá žádná žalobci hrozící újma, pro kterou by mu měla být poskytnuta kterákoliv forma mezinárodní ochrany. Neexistovala ani důvodná obava hrozící vážné újmy, pro kterou by se nemohl vrátit do země svého původu, a to i s ohledem na místo svého pobytu v západní části Ukrajiny.

[4] Žalobce (dále též „stěžovatel“) napadá rozsudek městského soudu kasační stížností. Namítá, že městský soud stejně jako žalovaný nezjistil řádně úplný a aktuální skutkový stav pokud jde o ozbrojený konflikt na Ukrajině. S odkazy na judikaturu Nejvyššího správního soudu namítá naplnění podmínek pro poskytnutí mezinárodní ochrany, neboť je jako civilista ozbrojeným konfliktem ohrožen. K argumentaci, že sám dostatečně nedoložil hrozící mu vážnou újmu v případě návratu na Ukrajinu, odkazuje na metodickou Příručku k postupům a kritériím pro určování právního postavení uprchlíků, vydanou Úřadem vysokého komisaře OSN pro uprchlíky, podle níž musí brát příslušné orgány v potaz složitost situace uprchlíků při dokazování svých tvrzení o relevantních skutečnostech. Bylo proto povinností správních orgánů i krajského soudu, aby si samy opatřily dostatek podkladů pro rozhodnutí ve stěžovatelově věci, což však neučinily. Stěžovatelem uváděné skutečnosti, zejména trvající ozbrojený konflikt na Ukrajině a nebezpečí, že by se jej v případě návratu byl nucen účastnit, pak byly pouze zlehčovány nebo zcela ignorovány.

[5] Žalovaný ve svém vyjádření ke kasační stížnosti popírá její oprávněnost a pokládá všechny námitky stěžovatelky za nedůvodné. V návaznosti na své vyjádření k žalobě se poté obšírně vyjadřuje k jednotlivým stěžovatelovým námitkám. Rozhodnutí městského soudu považuje za souladné se zákonem a navrhuje odmítnutí kasační stížnosti pro nepřijatelnost, případně zamítnutí pro její nedůvodnost.

[6] Nejvyšší správní soud při posuzování kasační stížnosti nejprve hodnotil, zda jsou splněny podmínky řízení. Kasační stížnost je přípustná. Jedná se však o věc mezinárodní ochrany, a proto se podle § 104a s. ř. s. zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele. Není-li tomu tak, Nejvyšší správní soud takovou kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou. Institut nepřijatelnosti a jeho dopady do soudního řízení správního Nejvyšší správní soud podrobně vyložil v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, v němž interpretoval neurčitý právní pojem *„přesah vlastních zájmů stěžovatele*“. O přijatelnou kasační stížnost se dle výše citovaného rozhodnutí může jednat v následujících typových případech: (1) kasační stížnost se dotýká právních otázek, které dosud nebyly vůbec či nebyly plně řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu; (2) kasační stížnost se týká právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně; (3) kasační stížnost bude přijatelná pro potřebu učinit judikaturní odklon; (4) pokud by bylo v napadeném rozhodnutí krajského soudu shledáno zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele.

[7] Stěžovatel výslovně neuvádí, v čem okolnosti jeho případu naplňují tato kritéria přijatelnosti. Nejvyšší správní soud podstatný přesah vlastních zájmů stěžovatele ve výše uvedeném smyslu z obsahu kasační stížnosti nezjistil.

[8] Městský soud se obsáhle zabýval hodnocením skutkové situace stěžovatele a jejím posouzením z hlediska jednotlivých typů mezinárodní ochrany. Stěžovatel v žádné fázi řízení neuvedl žádné skutečnosti, na jejichž základě by bylo možno učinit závěr, že ve své vlasti vyvíjel činnost směřující k uplatňování politických práv a svobod a že by proto byl v zemi původu pronásledován ve smyslu § 12 písm. a) zákona o azylu. Rovněž neuvedl nic, co by mohlo svědčit o jeho odůvodněném strachu z pronásledování z důvodů uvedených v

§ 12 písm. b), nebo co by mohlo být důvodem pro udělení humanitárního azylu podle § 14 tohoto zákona. Soud pečlivě vyhodnotil i to, zda nejsou v případě stěžovatele důvody pro udělení doplňkové ochrany podle § 14 zákona o azylu. Nejvyšší správní soud proto neshledal zásadní pochybení, které by mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele.

[9] Otázkou povahy konfliktu na Ukrajině a jeho možnými dopady na situaci žadatelů o mezinárodní ochranu se Nejvyšší správní soud vyjádřil opakovaně ve své judikatuře, podle níž „*... na Ukrajině nelze ani dříve ani v současné době klasifikovat situaci jako 'totální konflikt', neboť probíhající ozbrojený konflikt nedosahuje takové intenzity, že by každý civilista z důvodu své přítomnosti na území Ukrajiny byl vystaven reálnému nebezpečí vážné újmy. Nutno upozornit, že se jedná o konflikt izolovaný pouze na východní části Ukrajiny, přičemž jeho intenzita i v dotčených oblastech výrazně kolísá.*“ (viz např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 1. 2015, č. j. 7 Azs 265/2014 - 17). Na těchto závěrech soud setrvává i dnes, kdy se stav ozbrojeného konfliktu na Ukrajině spíše uklidňuje, než že by docházelo k jeho eskalaci.

[10] Nejvyšší správní soud rovněž opakovaně odmítl chápat brannou povinnost v zemi původu žadatele o mezinárodní ochranu, včetně „hrozby“ mobilizace, jako azylově relevantní okolnosti (za všechny např. v rozsudku ze dne 29. 3. 2004, č. j. 5 Azs 4/2004 – 49).

[11] Pro shora uvedené Nejvyšší správní soud uzavírá, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, a proto není důvod pro její přijetí k věcnému projednání. Posuzovaná věc se netýká právních otázek, které dosud nebyly řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu, ani těch, které jsou judikaturou řešeny rozdílně, přičemž nebyl shledán důvod pro přistoupení k judikatornímu odklonu. Soud neshledal ani zásadní pochybení krajského soudu, ať už v podobě nerespektování ustálené a jasné soudní judikatury, či ve formě hrubého pochybení při výkladu hmotného nebo procesního práva. Soud proto kasační stížnost podle § 104a s. ř. s. odmítl pro nepřijatelnost.

[12] Výrok o náhradě nákladů řízení se při odmítnutí kasační stížnosti opírá o § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s, podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. dubna 2016

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu